

Bløðini

EINS OG á sinni — fyri mongum Harrans árum síðan — tá Útvarp Føroya bjóðaði føroyskum úrvalsliði at greiða frá hvat hvør teirra helt mentan vera, vóru svarini í sendingini herfyri um objektivitetin í tíðindaflutninginum eins ymisk og teir luttakandi.

MENTANARHUGTAKIÐ hevur rátt sær sjálvum síðan nevndu sending — tíbetur kanska, tí helst er tað so við mentanini, at tess meira vit tala um hana, minni hava vit av teirri góðu mentanini.

HELT ER stóðan við objektivitetinum ikki so nógv øðrvísi. Í øllum førum er hann ikki altíð frægastur hjá teimum, ið altíð siga seg at vera teir sannastu og serliga »góðmentað« er tað heldur ikki altíð at halda seg vera bestan og rættuligast.

EITT ER háltvaldu undirhaldskendu gølusøgurnar — næstan altíð frá »álítandi keldum« — sum eyðkenna okkurt av heimligu bløðunum fram um onnur, men sum heild vága

vit okkum at halda, at føroysku bløðini eru minst líka sannfør og ærlig sum tey útlendsku, tá umræður at geva rúmd fyri stríðandi sjónarmiðum í somu sök.

NOKTAST skal ikki fyri at valið av evnum, bløðini mest taka sær av, í førum kann tulkast sum ójavnur áhugi fyri øllum tí ymiska, ið fyrferst í samfelagnum. At bløðini kortini av øllum alvi leggja seg eftir at vera so fjølbroytt og víðskygd sum »til ber«, ivast vit kortini ikki í, men verður hetta ongantíð øðrvísi enn tað, blaðfólk heldur seg til ella heldur seg hava nóg góða vitan um.

AT BLAÐ okkara er eitt blað, ið roknað verður við — ikki bara fimm ferðir um vikuna — men sum verandi blað við greiðu meiningunum og ikki minst »linjuni«, sum roknast kann við blað eftir blað, fegnast vit um.

SOLEIÐIS skiltu vit í øllum førum ein av annars fáu spyrjarunum í fimmaranum seinasta mikudag. Hesin var heldur enn ikki ovfarin um, at blað

okkara hevði gjørt so »lítið« burtur úr ávísingum máli. Sjálvir halda vit okkum hava gjørt heilt væl burtur úr nevnda máli — hartil við øðrvísi og nýggjari upplýsingum, men nær nóg mikið er gjørt burturúr, skal lesarin gera av.

AT SPYRJARIN væntaði sær neyvastu viðgerð av nevnda máli í júst okkara blað, váttað bert týðningin av tí, vit øll dag og dagliga stremba eftir, — at lýsa øll evni frá øllum sjónarmiðum — men hava vit ikki rokkið í hesum máli, so harmar tað okkum. Tó, ráð eru kanska enn fyri tí.

VIT HAVA heldur ongantíð havt ampa av, at blað okkara er politiskt tengt at Føroya Javnaðarflokki. Okkum hevur nevniliga ongantíð frá politiskari síðu verið álagt annað enn at bera so upplýsandi og rættilig tíðindi um allar hugsandi samfelagsspurningar sum til ber.

ALT ANNAÐ so sum viljað manipulation og trongskygðar politiskar tíðindasningarar hevði ikki bert verið at hildið nógvu lesarar okkara fyri tað

turra spott, men vissuliga eisini blaðsins undirgangur.

HÓAST FLESTU bløðini eru politisk, royna onkur teirra eisini at virka sum tíðinda-bløð. Vit hava í øllum førum ásað, at tíðin fyri politiskum »meinigheitsbløðum« í Føroyum er farin. Hetta sagt, skal ongum tó nýtast at ivast í okkara samfelagsligu sjónarmiðum. Hesi eru og verða fyri teirri demokratisku javnaðarkós, sum teir, ið lunna lögdu undir blaðið, settu.

AT VIT leggja størsta dentin á fjølbroytni og víða viðgerð av tí, ið fyrferst í samfelagnum, skilst kanska eisini av tí veruleika, at vit uttan iva eru tað føroyska blað, við blaðmann-ing umboðandi nærum øll hugsandi føroysk politisk sjónarmið, ið roknað valevni fyri »móttstøðuflokk«.

FÍGGJARLIGA sleppa vit í hesum døgum ikki undan at ganga í trongum skóm — men hvaðna verri, gera vit tað sum tíðindaberi.

sosigaley

Okkurt hevur Oyggjatiðindi misskilt

Um Føroyaferðina hjá danska sjónvarpsmanninum, Jørgen Schleiman skrivur Oyggjatiðindi m.a. í oddagrein:

Men í sama viðfangi verður sagt, at hesin maður er ein spennandi persónur, sum er verður at víðgera í almenna fjølmiðlinum.

Hetta skuldi víst føroyingum, at vit enn einaferð hava fingið rætt í, at elektronisku fjølmiðlarnir kunnu misbrúkast av teimum, sum til eina og hvørja tíð hava buktina og báðar endarnar í føroyskum politikki.

Hesaferð skuldi so tann

djúpt høggravendi parturin fjálgast um - sjálvandi væl hjálptur av Føroya Javnaðarflokki - sum nú eisini er drigin so langt til høggu (eftir hárinum), at hann kann »dikka« Pinoche undir hókuna.

Kunnu vit liva við Oyggjatiðindum tvær ferðir um vikuna kunnu vit helst eisini liva við, at ein maður sum Schleiman heldur ein einstakan fyrilestur í Norðurlandahúsinum.

Hóast ein ikki er samdur við hendan mann duga vit ikki at síggja, at eitt orðaskifti uttan mun til hvør tekur tað upp, kann vera fruktagott.

At Javnaðarflokkurin hevur nakað sum helst við hesa vitjan er okkum ókunnugt. Oyggjatiðindi kunnu annars geva sær sjálvum rætt so ofta teimum lystir. Tað verður

»sannleikin« kortini ikki sannari av. Okkurt hevur Oyggjatiðindi misskilt.

SEV-keypið

Í Dimmalættingi er gjár ger Bjørn á Heygum, advokatur, viðmerkingar til húsakeypnið hjá SEV. Sambært Bjørn á Heygum er kjarnan í málinum henda:

1. Bygningurin varð ongantíð boðin út alment.
2. SEV hevur ongantíð spurt seg fyri aðrastaðir, hóast ørgrynna av egnadum bygningum eru til sølu fyri botnpris.
3. Inhabetit - sami persónur, sum selur, er nevniliga framstandandi politikari, ið sum figgjar-málaráðharri hevur ábyrgdina av, at loyvi

landsstýrisins fæst til neyðuga lántøku í sambandi við keypið.

4. Brot er framt á reglur og viðtøkur fyri SEV, grundað á at umboðsráðið ikki hevur givið stýrinum heimild til nevnda handil.

Bjørn á Heygum spyr síðani og ger niðurstøðu:

Er keypið lógligt ella framt í heimildarloysi?
Er loyvið frá Føroya Landsstýri í lagi?
Er talan um inhabetit?
Er keypið figgjarligt for-svarligt?

Spurningarnir eru settir í teirri raðfylgju, teir mugu ætlast at hava almennan týðning.

Niðurstøðan er, og kann ikki vera onnur enn, at stýrið hevur handlað í heimildarloysi og framt brot á viðtøkurnar fyri elfelagið SEV.

Fjarhiti í Havn

Í gjár varð Fjarhita-støðin á Hjallda alment tikin í nýtslu. Støðin fær nú avlopshita frá Kommunalu Orku- og Brennistøðini, og seinri er so ætlanin, at eisini Sundsverkið skal bindast í skipanina.

Hitaleiðingar eru lagdar niður so hvørt ústykingarnar í Hoyvikshaganum eru gjørdar og nýggj sethús eru bundin í fjarhitakervið so hvørt tey eru bygd.

Higartil er hitin fingin frá fyrilshitastøðum, men nú er so veruligi fjarhitin settur til.

Tað eru meira enn tiggju ár síðani hugsanin um fjarhita av álvara kom fram og væl og virðiliga er roknað aftur og fram um hetta fór at

loysa seg peningaliga.

Um hetta kunnu ymiskar hugsanir vera um, men landsbúskaparlíga má hetta haldast at vera silagóð ætlan. At nýta hitan í staðin fyri at spilla hann burtur.

Í lötuni eru 130 hús bundin í fjarhitakervið men spillihiti eru til nóg fleiri. Bert brennistøðin kann hita eini 500 sethús.

